

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Marike op den Akker
Titel	Intertoys
Jaar	2005
Uitvoering	lezing De Balie /

Copyright (C) 2005 by Marike op den Akker

Intertoys

*Come you in and sit you down,
What you lost shall here be found.
Bowl and cup shall slake your lack,
Cast the bundle from your back.
No more wandering, no more war,
Come you in and close the door.*

*- Caitlin Matthews,
"The Wanderer's Welcome Home"*

Intertoys

by Marike op den Akker

Inhoudsopgave:

1. Home/Kaatje
2. Burn Baby/Catharina
3. Fatboy/Zitzak
4. I will take the sun in my mouth/Dalai Lama
5. Hang in there/Hangouderen
6. Play with me/Meisje
7. Rebirthing/Geboortewinkel
8. Release/Kaatje

Songtekst/Björk

Personages:

Kaatje:	huil-plaspop
Keesje:	negerpopje
Catharina:	vrouw 30+
Fatboy:	puberjongen 16+
Dalai Lama:	wijze man, leeftijdsloos
Hangouderen(koor):	groep bejaarden 65+
Meisje:	meisje 12+
Baliedame:	vrouw 50-
Vrouw1:	zwangere vrouw 20+
Vrouw2:	zwangere vrouw 30+
Vrouw3:	zwangere vrouw 40+

1. Home/Kaatje

Uit de boxen komt een heldere, jonge vrouwenstem.

Kaatje: Een vuurtje knettert in de witstenen haard.
Er is een man in huis, die precies weet hoe hij de zelf gesprokkelde
houtblokken moet stapelen.
Eén voor één, het blok tussen de duim en de wijsvinger. Hij maakt een stapeltje
tevredenheid met de geur van hars.
Soms valt er een blok van de stapel, als een kind dat, zwaar van de slaap, uit bed
valt.
En de handige man met de grote, droge handen tilt het op als een vader en
kiest met geduldige blik een nieuwe plek, een betere.
De andere blokken lachen even, opgehitst, maar de knapperende rust keert al snel
weer terug in de haard.
De man met de handen bedient de pook en de tang met souplesse: porren, poken,
blazen. Knielen voor het vuur. Poken verdomme.
Zijn blazen is fel, met een rustige uitloop, als hete woestijnwind.
Hij brengt het vlammeende licht in beweging als zand.
Ik houd van die man.
Van wat hij doet en van hoe hij dat doet. En dat hij maakt dat ik me thuis
voel.
Hij legt me op het zachte wollen kleed, naakt, met mijn gezicht naar het
vuur gedraaid.
Ik kan met moeite mijn ogen open houden als ik lig. Dat weet hij.
Daarom heeft hij onder mijn hoofd een kussentje gemaakt van een versleten
washandje, zo is mijn goede oog open en zie ik het vuur.
De hitte dringt zich met zijn oranje gloed mijn zenuwstelsel binnen.
Signaal rust: ontspan maar meissie.
Mijn huid is van plastic, dus ik verbrand nogal snel. Daarom legt hij mij niet te
dichtbij.
In mijn linkerarm zit al een gat, een zwarte uitstulping in het roze roze.
Een eeuwig smeltend gat. Van een Belinda sigaret. Light, met filter.
Niet met opzet gebrand, dat gat. Nee, zeker niet opzettelijk.
Onzorgvuldig. Dat wel. Ze had beter moeten weten. Pokkenwijf.
Ik lig precies goed zo. Zacht, warm en veilig.
In de hoge, warme keuken met de stenen muren is een vrouw met dikke enkels
onder haar spijkerrok met potten en pannen in de weer, een kastje klapt klappend
dicht, zoals alleen een keukenkastje dat kan.
Straks geeft ze mij ongevraagd een warme chocomel met slagroom.
En ze zal vragen of ik er een speculaasje bij wil. Comfort food verdomme.

Er klinkt een tweede stem uit de boxen: een hese jongensstem met de baard nog net in de keel.

Keesje: Wil je er een speculaasje bij?

Kaatje: Maar jij hebt geen doorlopende kuiten.

Keesje: Nee.

Kaatje: Geen dijen in je schoenen.

Keesje: Nee, dat klopt.

stilte

Mag ik dan toch bij je komen liggen, op het kleed? Ik heb zelf een washandje bij me.

Iemand had daar mijn kop in gestopt met een elastiekje d'r om. Ook zo'n pokkenwijn! Er staat een sterrenbeeld op: kreeft.

Kaatje: Water verdomme, dat is een waterteken. Ik moet piesen.

2. Burn baby/Catharina

*Twee plastic poppetjes liggen op een rieten stoel op het dak van een betonnen lood.
Midden in de woestijn. Tucson. Ze zijn bloot. Kaatje is een huil-plaspop en Keesje een negerpoppje.*

Kaatje: Lig je lekker?

Keesje: Lig klem. Klem met mijn kop, mijn koppie.

Kaatje: Ach. Met je koppie? Je lekkere koppie.
Je hebt zo'n lekker koppetje, vind ik. Wil ik m aaien?

Keesje: Nee, ik lig echt klem, doof gevoel weet je wel.
Aaien maakt het gevoel nog lozer. Geen gevoel van hoofd weet je wel?

Kaatje: En ik. En ik. En ik en ik en ik dan?
Mijn oog is ingedrukt. Verdomme. Met een kindervinger.
Kan de pindakaas nog ruiken.
Alsof ik hier een partijtje lekker lig te liggen, alsof ik er om gevraagd heb.
Verdomme.
Jij hebt tenminste een lekker koppetje. Nog net als vroeger.
Intertoys. Heimwee. Ik ga potje huilen.

Naast hen zit een vrouw op een wit plastic stoel. Catharina. Ze heeft een licht Amerikaans accent.

Catharina: Ik adem de wind. Ik adem de hete wind en ik wacht.
Mijn benen over elkaar geslagen. De voet van mijn rechterbeen klemvast onder
mijn linkerkuit geklemd. Mijn twee benen één misvormde knoop en niet van mij.
De stoel snijdt in mijn bil. Een scheur in de stoel overdwars.
Pijnlijk witheet mes van plastic.
Die wind. Mijn ogen en oren gloeien van die wind.
Die wind komt van A en waait naar B, just like that, denkt daar niet over na.
Die hete wind blaast mijn hersenen droog. Uitgedroogde hersenpan, kast.

ze neuriet kort

Kast leeg. Doos vol. Doos leeg. Tas vol. Tas leeg.
Sigaretje. Had ik nou die aansteker maar bewaard.
Kut. Shit. Brand mijn poten. Hoerenlucifers.
Op de radio zeiden ze tegen de 50. Net nog. Dat het tegen de 50 graden zou
worden.
Ik houd niet van heet, ik haat het. Warme woestijnwind. Ik haat het.

De poppetjes hebben Catharina opgemerkt

Keesje: Een potentieel!

Kaatje: Ben jij helemaal een haartje.

Keesje: Nee echt: een potentieel. Transparante benen. Platte buik.
Het is een potentieel.
Ze is van mij.

Kaatje: Jij zit toch vast met je koppetje? Vast. Met dat mooie koppie van jou.
Laat mij maar even.

Kaatje zingt zacht een liedje wat doet denken aan troost:

Sujasuja kindeke lief. Sujasuja kindeke lief.
Je lach zo zacht je haren pluis.
Sujasuja kindeke. Sujasuja kindeke lief.

Keesje: Hee ben jij nou? Ben jij nou helemaal?!
Het is hier geen kindermusical!
Van mij. Ik zeg: ze is van mij!

Catharina kotsst over de rand van het platte dak

Catharina: Kotsmisselijk. Klont in mijn maag.
Ik adem de lucht. De lucht van zure zult in mijn neusgaten. Ben ik dat?
Geen frisse lucht.
Ik voel de wind als hete adem in mijn nek, moet opschieten, verder en verder weg.
Run baby run. Of is het Burn baby burn?

Ze staat op en begint te dansen als op de dansvloer van een laat café. Ze zingt:

Burn baby burn baby burn baby burn baby burn. Burn baby burn baby burn baby
burn baby burn. Burn baby burn babyburnbabyburn....etc.

Keesje: Typisch een gevalletje. Een potentieel geval van heb ik jou daar.
Je laat het hè? Auw mijn kop, mijn kop kan niet helder denken.
Stomme stoel stom riet. Sniijdt in mijn arme koppie.
Wat zingt ze wat zingt ze?

Kaatje: Iets met babies verdomme verdomme je hebt gelijk we hebben een potentieel te
pakken!

Keesje: Ik!

Kaatje: En ik. En ik en ik en ik dan. Verdomme.
Wij. Wij hebben een potentieeltje. Een prachtjuweel juweeltje.

Keesje: Ik. Ik zag haar eerst. Last in first out. Ik steek je je andere oog uit.
Je laat het. Je laat haar. Auw, mijn kop weer.

Kaatje: Breek jij daar je mooie afgeprijsde hoofdje maar niet over. Gedeukt exemplaar.
Jij hoort in de bak met de kwartetten die één kaart missen. De bak van net niet.
Ik ben even piesen.

Catharina neuriet Runbabyrunbabyrunbabyrunbaby.

Keesje: Ik roep een kind voor je. Een kind met harde vingers en slecht ontwikkelde oog-handcoördinatie.

Kaatje: Niet doen. Niet dreigen. Daar kan ik niet verdomme ik wou helemaal niet huilen.

Catharina heeft zich op de grond laten zakken, ze zit met haar benen recht naar voren gestrekt. Stijf en recht.

Catharina: Daar zit ik. Ik zit. Ik wacht, ik luister, hoor slangen kruipen. En. En. Kom, hoe heten ze die beestjes?

stilte

Ik haat zand. Ik haat hitte. Ik haat het.

stilte

Adem, ik moet niet vergeten te ademen. Korte stootjes hete lucht
Schroeien mijn longen als nicotine.
Sigaretje.
Wat zong ik nou net? Ik zong. Dat weet ik zeker.
Ik weet zeker dat ik net iets heb gezongen. Iets Shirley Temple-achtigs.
Vroeger leek ik op Shirley Temple: precies dezelfde krullen, net een andere stem.

Sigaretje.

Moet roken, moet roken, inhaleren. Kan er niet bij. Kutsigaretten. Kut.
Niks anders bij me. Tas leeg. Kut. Sorry.
Zeg ik sorry? Tegen wie? Sorry dat ik kut zeg. Kut zeg.
Ik zong. Mooi kon ik zingen. Shirley Shirley. Kindsterretje. Kutsigaretten.

De poppetjes liggen zacht te lachen

Keesje: Helemaal wacko wacko die. Door de hitte bevangen. Prooi.

Kaatje: Pies in mijn broek.
Kijk dan kijk dan kijk dan verdomme die buik zo plat.
Huult nog na van de lege geboorte. Het missen.

Keesje: Ik zie niks ik. Ze is uit mijn blikveld. Ze moet terug in die plastic stoel.
Ze is van mij. Ze is mooi. Mager en hol. Rijp voor mij.

Kaatje: Jij bent rijp. Rijp voor de sloop. Met dat gekneusde koppetje van jou.
Wat zonde nou verdomme. Je had zo'n mooi koppetje. Zal ik m toch even aaien?

Kaatje aait het koppetje van Keesje

Ik heb iets met aaien. Ik doe het graag. Ik heb er iets mee.

Keesje: Je leidt me af. Ze moet terug.
Het potentieel moet weer op d' r stoel.
Ik lig vast. Wat kan ik doen?

Kaatje begint weer het liedje van troost te zingen, steeds luider nu:

Suja suja kindeke. Suja suja kindeke lief.
Je oortjes rood je TEENTJES ZACHT
Suja suja kindeke lief SUJA SUJA KINDEKE

Keesje: LAAT DAT, LAAT DAT!

Catharina kijkt om zich heen alsof ze iets hoort en krabbelt moeizaam overeind

Kaatje: Gelukt! Ze staat op haar iele giraffepoten. Teeny weeny.

Catharina: De trein, ik hoor de trein. Die rails van noord naar zuid. Landschap steeds kaler.
Het geluid steeds harder, steeds scheller. Het hete metaal klinkt nog na in mijn
hoofd. Kadoeng. Kadoeng.

Sigaretje.

Sujasuja. Kut, een kinderlied. Ik heb een kinderlied opgevangen.
Terwijl ik alles zorgvuldig heb verwijderd, uitgesorteerd.
Uit de kast gehaald, uit het laatje met herinneringen gevist, in de doos gepropt.
Deksel erop.
Verplaatst naar een andere etage. Uitgepakt. Gekozen, leeg gemaakt die doos.
In de tas gevlijd, in de tas. Alleen wat nodig. Alleen wat bruik. Alleen wat hanteert.
Ik moet iets anders. Zelf iets. Iets zingen. Iets volwassens, een volgroeide
popsong.
Burn baby, nee! Run baby, nee!
Run baby slaap kindje slaap.
Kut. O kut.

Een windvlaag maakt dat één van de poppetjes van de rieten stoel valt. Het is Keesje.

Keesje: Het is een wonder. Ik ben een wonder. Ik ben weer los.
Mijn nek, mijn nekketje is weer los. Ik ben bevrijd. Hihaaaaa!

Kaatje: Mond dicht. Wat moet je nou, verdomme?
Lig je daar op de grond in het stof. Zeg maar dag met je handje, lonesome
cowboy. Je einde is nabij, cowboy Keesje, verdomme, moet ik weer huilen.

Keesje: Ik kan haar aanraken. Potentieel dichtbij. Ik ga haar aanraken.

Kaatje: Niet doen. Niet doen!
Ik moet ik ik ik ik ik ik ik.
Kan niet meer alleen, ik. Permanent incontinent.
Je koppetje is nog heel nu. Geef me credit. Doe het niet!

Keesje: Ja. Ik heb d'r! Ik heb d'r aangeraakt. Droge huid. Eelt. Hihaaaaa!

Kaatje: Ik pies. Plassen ik pies verdomme.

Catharina schrikt en staat op. Ze ziet pop Keesje op de grond liggen en pakt hem op.

Catharina: Gut. Ach gut. Een negerpopje. Het is een negertje.

Kaatje raakt in paniek.

Kaatje: Nee, nee nee nee nee verdomme nee nee! Keesje Keesje, hoor je me nog? KEES!
Keesje je koppetje! Hou je koppetje d'r bij. HOOR JE ME? JE KOPPETJE!

Catharina: Een jongetje, een jongen. Met een piemeltje, hij heeft een piemeltje, ach gut.
O kut. Mijn sigaret, een schroeiplek. O help, help mij. Kijk nou wat ik doe!
Ik verbrand hem. Wat doe ik hem aan? Verschrikkelijk, ik zal, ik kan, ik had.....

Keesje: AUW AUW AUW Kaatje help help help me! Ik sta in brand ik.

Kaatje: Ik kan niet stoppen met huilen ik huil Keesje ik huil zo hard ik hoor je niet.
En ik plas ik moet steeds plassen het stopt niet meer. Out of control ik ben out of control.

Keesje: Ik fik ik fik ik smelt ik schroei. Kaatje Kaatje ik fik af. Ik. Help me!

Catharina: O kut. Reactie, ik moet reageren. Adequaat, ik. O, het buikje.
Zijn buikje. Ik. Water, er moet water. Ik moet hem blussen, ik moet hem redden.
Er is hier geen water, geen water.
Droog, alles droog hier. Brand. Doven, doven met zand. Ik ga redden ik ga het redden. Het is een jongetje, een negerjongetje, ik moet hem redden.

Kaatje: Ik loop leeg ik loop leeg vocht water ik vecht ik laat alles lopen. Keesje Keesje met je koppetje. Je mooie koppetje.

*Er ontstaat een plas water onder de rieten stoel. De vrouw ziet het niet: in blinde paniek springt ze van het dak met Keesje in haar armen, de sigaret brandend in haar mond.
Ze komt met een harde klap neer op het zand.*

Kaatje: Keesje!

stilte

Keesje maakt een geluid alsof er zand in zijn mond zit, wat hij uit probeert te spugen en roept dan met een heel zacht stemmetje:

Ik lig hier! Hiehier! Hier beneden. Zand tussen mijn kiezen. Verpletterd door haar botten bijna. Ik smelt en ik gloei.
Haar botten verbrijzeld op mijn verbrande buikje. 1, 2, 3, wég potentie!

3.Fatboy/Zitzak

Kaatje en Keesje liggen op een Fatboy, een grote zitzak die je in verschillende kleuren kunt bestellen.

- Fatboy: Ik ben een dikke jongen.
Ik zeg de waarheid, de waarheid moet op tafel.
Ik ben dik.
Loeidik.
Ik stel me wel eens voor dat ik deel uitmaak van een kwartetspel:
'Mag ik van jou van de familie van Wijngaarden één van de tweelingbroers als broer?'
'Die dikke of die spriet?'
'Die spriet. Of nee. Doe toch die dikke maar. Daar kun je lekker mee.'
Zacht vlees.
Ik stel me ook wel eens voor dat ik op tafel lig en word ontleed.
Door dokters op zo'n ouderwetse medische plaat, verzameld rond de koude snijtafel.
Boven hen kijkt een publiek van gewone mensen gefascineerd naar mijn opengesperde lichaam: gele modder, dus zo ziet dat eruit.
Ik lig als een enorme tompoes op die tafel. Ontleed van het roze vel, gestrand als Gulliver, buiten proportie.
De dokters met hun blik zonder gevoel. Professionals zijn het.
- Kaatje: Honger! Honger! Ik heb honger!
- Keesje: Honger honger! Wij hebben honger!
- Kaatje: Honger!
- Keesje: Honger! Honger! Wij hebben honger!
- Kaatje: Pijn in mijn buik, implosie. Teveel lucht van binnen.
Ik moet vulling. Jij hebt al een bolle buik.
- Keesje: Ja, dikke lucht, drie keer niks.
Ik verga van de honger.
Heb jij nog een slokje water voor mij? Please.
- Kaatje: Nee, ik moet sparen. Ik moet mezelf echt sparen. Wie weet hoe lang we nog zonder eten zitten.
- Keesje: Mijn arme buik, mijn buikje doet zo'n pijn.
Mijn arme buikje ploft in.
Ik lijk wel een aangespoelde baby-orca.
Die imploderen ook als ze niet op tijd eten.
- Kaatje: Dat heeft niks met eten te maken verdomme. Zo' n baby-orca moet zo snel mogelijk terug in het water. Die ademt door zijn huid. Haalt zuurstof uit water.
Oxygen.
- Keesje: Want anders implodeert hij dus. Gasimplosie. De mensen moeten hem terugduwen, anders BENG! Gaat ie dood.

Kaatje: Ja, van droogte en van eenzaamheid. Hij ontbeert de koesterende warmte van de zee en van zijn zwemmende moeder.

Keesje: En nu zeg ik ook eens verdomme: niet zulke woorden gebruiken. Ontberen! Dat woord kén ik toch niet. Kan nu toch niet nadenken, verdomme, nu ik van de honger bijna omkom.

Kaatje: Die baby-orka heeft warmte nodig in de vorm van water, dat ontbeert hij als ie halfdood op het strand ligt.

Keesje: Nou, ik geef het op. I lost track.

stilte

Kaatje: Ik heb ook trek. Honger zelfs. Echte honger. Naar iets wat vult, iets zouts.

Keesje: Baby-orka.

Fatboy: Ik ben een dikke jongen.
 Dat is punt één, daarna komt er voor de buitenwereld heel lang niks.
 Zeg maar stilte. Stilte. Stilte. Stilte.
 Stilte en dan pas mijn naam. Of mijn haarkleur. Of mijn hobby's. Of waar ik geboren ben, waar ik vandaan kom. Vroeger riep ik dan altijd: uit de kut van tante Sjaan!
 Omdat de stilte voor die vraag mij te lang had geduurd. Die paar seconden waren lang genoeg om mijn huid te verdikken. 240 procent.
 Nu is het anders, nu begin ik met praten: ik ben een dikke jongen, zeg ik.
 En ik zie ze van kleur verschieten, de mensen. Alsof dat niet het eerste was waar ze aan dachten.
 De waarheid op tafel. Wondwoorden.
 Ik werk in een copyrette. Dat is fijn, want ik werk daar met apparaten.
 Alleen heb ik een pacemaker aan mijn hart en die reageert soms nogal heftig.
 Gister nog, gister had ik een opdracht van die advocaten, die advocaten van H, H & Hoeris, die klootzakken.
 Ik had een mega-opdracht te pakken. Vijfenzestigduizend keer een artikel wat niet eens over de vrijheid van iets ging, maar over restricties zus en bepalingen zo.
 Dat soort shit. Die klootzakken. A3.
 Ik zet dus de copier aan en BAM! daar gaat mijn hart!
 Het geluid dat dat maakt, dat apparaat van mij, daar kan geen decibel aan tippen.
 Eerst klinkt ie als een centrifuge op 1400, maar al snel speed het op tot 1500, 1600 en dan at the top, is het alsof er 1700 gillende keukenmeiden uit mijn lichaam opstijgen.

Fatboy maakt een heel hoog en hard geluid dat door merg en been gaat.

Die Hoeris trok paarsbleek weg, laffe klootzak.
 Ik ben een dikke jongen.
 A3 A4 kleur zwart-wit.
 Ik drink tweeënehalve liter cola-light op een dag. Uit grote pullen.
 Ik eet geroosterd brood met jam en spek. Roomboter.
 Ik eet muffins en een ei. Ik drink koffie en cola tegelijk. Cola-light.

Ik eet sla, ik eet mayonaise, ik eet chips, ik eet soep en mijn kaken klappen als de kleppen van een vuilniswagen. Kedèng.

Ik eet brood, ik eet vlees, ik eet vet, ik eet toe.

Vroeger at ik altijd alleen aan tafel.

Eerst was iedereen altijd eerder klaar dan ik, toen was iedereen al klaar voor ik aan tafel kwam en nog later at niemand meer in huis, behalve ik.

Keesje: Hou op hou op, jongen. Niet over eten praten, maagkramp contraction. Heeft niet bepaald een Kenfiguur, die zitzak!

Fatboy: A3 A4 kleur zwart-wit.

Keesje: Ringbandje erom en je hebt een vetpers, kunnen wij jaren van eten, van dat overtollige ego van hem.

Kaatje: We moeten hem verleiden, beetje ophitsen. Eet, mijn liefde. Manges, mon amour.

Keesje: Kwa?

Kaatje: Mijn liefde door zijn maag. Deze jongen komt tekort, ernstig liefdestekort, tèduu tèduu.

Keesje: Dan zeg ik : knoppie om, kop op en zet m op. Ik heb honger, hij vreet zich klem.

Kaatje: Ach verdomme jij, met je Kruidvatpsychologie.

Keesje: Word beetje geil, ik. Van dat idee van die tompoes, dat glibberige: orale erotiek. En van dat Frans van jou, zeg nog eens. *(In slecht Frans)* Mansjj mon amoer.

Kaatje: Oppassen gevarenzone, je zit al aan je repliekmaximum voor vandaag.

Keesje: Mansjj mon amoer. Ik glij haast van die arme arme zitzak af. Ooh ooh, afglijden: geil! Als ik zoveel trek heb in eten, beginnen al mijn hongers zich opeens te laten gelden. Alarm.

Kaatje: Hou op. Laat me mijn jongen troosten.

Keesje(*geil*): Oooh.... hou op hou op.

Kaatje: Arme jongen, arm aapje. Rhesus. Altijd op zoek naar de verbinding tussen voeding en warmte. Probleemgeval.

Keesje: Ken. Ken. Kennie!

Kaatje: Verdomme, hij lijkt zichzelf op te blazen.

Keesje: Misschien kan jij Kens Barbievrouwtje zijn. Kaatje goes Barbie met lange lange benen en tepelloze borsten van plastic.

Vous parlez Français, Barbie?

Kaatje: Hou op, je hallucineert. Niet leuk die negatieve suikerspiegelgedachten. Kop dicht jij. Die arme, arme, arme jongen.
Manges, mon amour, manges.

Fatboy: Ik heb eens een plaatje gekopieerd van een opgezette walrus. Uit de catalogus van een natuurhistorisch museum.
Dat beest was aangespoeld op een strand in Newfoundland, Canada, in de tijd dat er nog geen foto's werden gemaakt.
De preparateur die de walrus op zou zetten, had nog nooit een walrus gezien en stopte het dier vol met gekleurde kapok, hij stopte er meer en meer in, want de huid raakte maar niet vol.
Toen het vel eindelijk strak stond, naaide hij hem zorgvuldig dicht met een draad van waterdichte zijde.
Die walrus zag eruit alsof hij op ontploffen stond.
En zo, met zijn van oorsprong loshangende vel op volle spanning, staat hij nu al twee eeuwen in de hal van het museum, als grootste attractie. Lachwekkend.
Had ik al gezegd dat ik in een copyrette werk? A3 A4 A1. Kleur zwart-wit.
A3 A4 A1. Kleur zwart-wit. A3 A4 A1. Kleur zwart-wit.

stilte

Die laffe klootzak van H,H & Hoeris, hij wist niet hoe snel hij zijn creditcard door het apparaat moest halen.
Maar zo makkelijk laat ik me niet afschepen. Ik zet de draaideur met mijn afstandsbediening stil, het gegil van mijn pacemaker oorverdovend. Pacemaker, hartvervangend.
Die Hoeris klapt met zijn voorhoofd tegen het glas. Bloed en hij bleker dan ever.
Ik draai de volumeknop van de Mp3 hoger, some like it hot en pak die vent met mijn ene hand bij zijn broekspijpen en met mijn andere hand bij zijn restje zorgvuldig zijwaarts gekamde haar.
Ik kwak hem op de balie, en laat met mijn afstandsbediening de metalen rolluiken voor de ramen zakken. Ik pak elastieken en de grootste nietmachine die we hebben, de Profi96. Ik niet in no time zijn hele maatpak aan de balie en stop een prop A4 in zijn bek.
Het geluid dat hij nog produceert maakt me misselijk, als het geluid van ricecrispies in melk. Bek houden! Bek houden, zeg ik. Ik geef hem met de nietmachine een hengst op zijn kop. Stilte.

Keesje: Hè hè, even rust. Eindelijk stilte: groot lichaam is gelijk groot ego is gelijk lulverhaal larioek. Oh nee, het K-woord! Koek, koek, koek, honger, honger, honger!

Fatboy: Stilte. Mijn hart komt tot rust. De Mp3 weer op nul.
Stilte, zeg ik tegen die Hoeris. Stilte.
Ik loop naar de wandkast aan de linkermuur en haal dikke stapels gekleurd karton van de planken, grote vellen soepel karton. A1. Azuur, taupe, vanille.
Ik maak er zorgvuldige proppen van. Een hele berg. Dan loop ik terug naar de balie, in mijn armen het fatale kleurenboeket.

Ik begin te proppen. Eerst één in zijn mond, dan nog één en nog één en nog één, het gaat moeizaam, ik pak een lange schaar om de proppen verder zijn slokdarm in te duwen. Gestaag.

Af en toe kreunt hij zacht, maar hij wordt niet wakker, de klootzak.

Met de schaar knip ik zijn Hugo Boss open en daar ligt het ongebruinde vlees ontbloot op de balie. Vervolgens zet ik met de ringbandspanner zijn aars op rek en duw ook daar gekleurd papier in, prop voor prop, tot ik zijn buik zie zwellen en zijn gezicht rood aan begint te lopen.

- Kaatje: NEEEEEE! Niet doen!!! Laat me niet zien wie je werkelijk bent. Laat me houden van het beeld dat ik van je heb. Wees die onthande kleine jongen, ga weer aan diezelfde keukentafel zitten, maar pak een andere stoel nu, een andere plek, nieuw bestek! Laat me je helpen, laat mij je voeden met m'n vloeibare kern, mijn hart is van water.
- Fatboy: Met een stanleymesje dat altijd voor het grijpen ligt, begin ik het vel aan de buitenkant van zijn kuit en bovenbenen los te snijden, dan het vel in zijn gesportschoolde taille en langs zijn borstkas, via zijn oksel langs de binnenkant van de armen richting elleboog en polsen. Ik loop om de balie heen om zijn linkerkant volgens dezelfde weg open te snijden. Ik duw voorzichtig en toch met ferme druk de rest van de proppen onder zijn huid. Die rekt verbazingwekkend goed mee. Ik raak buiten adem en mijn hart raakt weer out of its chamber van de opwindning. De armen nog, de polsen en met een lang dun potlood HB, schuif ik wat door naar de vingers. Worsten van papier. Ik pak ten slotte de Profi96 en niet de huid op de naden weer dicht. De keukenmeiden gillen, gillen as never before. Crazy. Ik doe een stap naar achter en bekijk van een afstandje het resultaat van mijn inspanningen. Daar ligt hij. Hoeris. Arrogante advocaat. Zijn huid staat strak, full blown. Een opgezwollen karikatuur van zijn vroegere lichaam. Ik moet bijna huilen van trots. Dit is prachtig, ik ben ontroerd door het tafereel op de balie van mijn copyrette. Ik heb honger.
- Keesje: Honger! Honger! Ik hou het niet meer.
- Kaatje: Ik zie hem zitten aan de tafel, met zijn korte dikke benen, kindercellulitis. Te proppen verdomme. De stilte van de ongebruikte pannen en de ijskast warmgedraaid zonder inhoud. De magere schaduw van zijn familie als een zeis in de aanslag: zijn moeder, zijn kleine zusje, zijn vader, zijn alles. Kind met ijzeren kaakspieren.
- Keesje: Die vreetzak! Daar heb ik geen meelij mee, kijk naar mezelf. Arme arme ik, jij hebt tenminste nog water om je droge keel en maag mee te spoelen. Arme ik. Sta uitermate op implosie.

Fatboy begint van alles aan etenswaren voor zich uit te stallen en propt het in heel korte tijd naar binnen.

- Kaatje: Hier! Hier! Wij willen ook! Geef ons eten in ruil voor warmte, ik kan je aaien. Ik houd van aaien, ik doe het graag! Please.
- Keesje: Hij hoort je niet, die jongen. Hij heeft geen zintuigen meer, alles opgeslokt. Voelt niets, ziet niets, hoort niets, alle aandacht gaat naar binnen. Maak je dus geen illusiehiehie, mon amour. Zijn liefde gaat uit naar die ene speciale leverworst, dat plakje ei en die kwak puree. Ik hou het niet meer.
- Kaatje: Kijk! Kijk!
Ik. Zie. Je. Wat. Ik?
Hij zwelt op, zijn lijf verwerkt het niet meer.
Kijk. Kijk! Wat. Afschuwelijk.
- Keesje: Lijkt die jongen wel van Willie Wonka. Dit is zijn straf. Hij blaast zichzelf op. Culinaire zelfmoordterrorist.
- Kaatje: We moeten hem stoppen, dit gaat niet goed, hij moet terug het water in.
- Keesje: We kunnen niet duwen, niet trekken, machteloos met onze voorgevormde plastic handen. Foetusgreep, we hebben de kracht niet. Jij kan er niks aan doen, Kaat. Geen blame.
- Kaatje: Ik moet, ik ben het hem verplicht, ik heb het hem beloofd.
Ik zei, manges, ik zei manges, ik heb hem aangemoedigd.
Ik wilde hem troosten, dacht dat ik het kon.
Kruidvatpsycholoog. Ik.
- Keesje: Je kon het niet helpen, suikertekort hypo.
- Fatboy: De hele wereld eraan. Hoeris here I come! Ontploffing van de eeuw. Maakt iemand een foto? A4 A3.
A1.....GOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO!

De Fatboy zwelt op en explodeert. Een oorverdovend harde knal en het geluid van gillende keukenmeiden. Vuurwerk. De rode kapok vliegt als uiteengerukte ingewanden door de ruimte. Kaatje en Keesje vliegen ook door de ruimte. Ze komen in een hoek terecht.

stilte.

- Keesje: Waarom is dat eten niet gewoon onze kant op geëxplodeerd?
- Kaatje: Ik huil. Zoute tranen.
Sorry. Sorry jongen, mes excuses.

4.I will take the sun in my mouth/Dalai Lama

Kaatje en Keesje zitten in de Himalaya, Noord-India. Met hun rug leunen ze tegen een muur met gebedsmielen.

Kaatje: Ik heb pijn. Pijn in mijn benen. Verdomme. Bovenbeen, klimpijn.
Kramp in mijn benen.

Keesje: En ik krijg geen adem, zo hoog is het hier, zo ijl. Wat zit jij nou met
je benen, die pootjes, dat plastic. Je hebt zelf niet eens hoeven lopen.
Hellup lucht hellup lucht hellup lucht hellup hellup lucht.

Kaatje: Ga vooral zo door. Nog drie keer zo'n hellup en je zuurstof is op. Opperdepop.
Zuurstof uit, dioxide in. Zuurstof uit, dioxide in. Dood vlees ben je toch al.

Keesje: Ik...stik...bijna. Duwt op mijn borst, mijn hart gaat tekeer.
Boem boem als een razende, moet toch nóg een keer: HELLUP! Paniek in mijn
hoofd, geen adem en ik ga dood.
Is stikken nou het ergste of juist het minst erge?

Kaatje: Het ergste, natuurlijk, verdomme.

Keesje: HELLUP!

Kaatje: Geen pass out, niet nodig alsjeblieft, ik doe weer lief, luister maar naar mij: In en
uit, rustig. In en uit in en uit.

Keesje: Niet.....zo.....snel.....ik.....krijg.....

Kaatje: Inenuiteninenuiteninenuit verdomme.

Keesje: Ik...kan...niet....hel.....lu.....p....

Kaatje: In. En. Uit. Rustig maar. In. En. Uit. Ben je d'r weer? Ben je d'r weer een beetje?
Sorry. Adem maar rustig. Ik ben bij je. Ik houd je vast. Zie je?
Rustig maar. Shhhhh. Shhhhhh.

Keesje: Wil je doen dat ik slaap en dat jij zingt en dat jij heus wel weet dat ik niet echt
slaap, maar me alleen slapend houd en dat jij tóch zingt alsof ik slaap?

Kaatje: Dat wil ik.

Keesje: Björk!

Kaatje: Shhhh jij slaapt toch.

Keesje: O ja, ik slaap, maar ik praat soms in mijn slaap. Zachtjes.

Kaatje: Verdomme je mond houden. Sst!
(zingt) Zie de maan schijnt door...

Keesje(*fluistert*): Bjuhurk.

Kaatje: Nog even en ik ga piesen en je stikt maar in je liedje.

Keesje (*fluistert*): Bjuhurk. Bjuhurk.

Kaatje (*zingt*): I will take the sun in my mouth.

Keesje: Alleen die zin. Alleen die zin.

Kaatje: Verdomme.

Keesje: Sorry.

Kaatje (*zingt*): I will take the sun in my mouth.

stilte

I will take the sun in my mouth.

stilte

I will take the sun in my mouth.

stilte

Keesje: Niet stoppen. Nog.

Kaatje (*zingt*): I will take the sun in my mouth.

Keesje: Stop maar.

stilte

Mooi hè?

Ik ben ineens helemaal rustig. Luister maar: ik adem in (*ademt in door neus*), ik adem uit (*ademt uit door mond*). Blaasbalgsoortig, ijle regelmaat.

Kaatje: Kijk daar istie. Daar istie. O god, mijn god ik laat alles weer lopen. Tranen met tuiten. Maar mijn god daar istie daar istie. Verdomme.

Keesje: Hij lijkt op ons. Hij lijkt op ons, hé. Een kale knikker heeft ie. Wát een kale knikker!

Dalai Lama: Ik spreek niet hardop vandaag. Ik spreek met mijzelf en mijn voorouders. Ik schreeuw in stilte, moet mij beheersen na wat ik heb gezien. Kinderen gepind aan palen. Metalen pinnen door hun hoofden.

Ik kan niet spreken vandaag, niet hardop.
Ik ben niet wie ik ben, vandaag. Ik ben wie ik heb gezien.
Ze hingen met hun kinderlichamen slap als poppen, sommigen met gezichten nog vol pijn. Een harde schreeuw om hun mond, ijs op hun gezichten.
Winterbevestiging.
Nog nooit balde de kou zich zo snel samen rond mijn hart.

stilte

Ik spreek niet hardop vandaag. Ik spreek met mijzelf en mijn voorouders.

De voetafdrukken van laarzen, het leken er wel honderden. Trokken witte gordijn open dat alles had moeten bedekken, toonden de zwartheid van de aarde. De benen bungelden als waren zij nog in leven. Kinderbenen nog, krassen van bramenstruiken, een geschaafde knie. De jong volwassen benen weggesneld, gespierd van het lange lopen en het dragen van de lange wapens.

Kaatje: Hij huult. Hij huult, ik zie het verdomme, hij is als ik. Hij is als ik.
Water langs zijn gewaden, hij huult, ik zie het toch verdomme.

Keesje: Hij heeft zijn ogen gesloten, doet alsof hij slaapt.
Zijn hoofd babykaal. Net als ik ik ik. Net als ik.

Kaatje: Ik wil hem troosten, maar dat kan niet verdomme. Hij is trooster van de hele wereld. 's Werelds grootste troost.
Hij is als Sinterklaas voor ons was: die liet zich ook nooit verrassen met een cadeau uit eigen zak.

Keesje: Ik voel me verwant. We moeten hem helpen. Iets geven. Iets blazen.
Iets met adem of een zakdoek. Troosten. Björk!

Keesje begint te zingen: I will take the sun in my mouth

Dalai Lama: Ik moet mij vermannen. Ik ken wat ik zag, vandaag. Ik zag reeds wat ik heb gezien. Ik moet mij brengen tot waar ik nu ben.
Ik moet kijken. Nu. In het nu.
Naar de mooie dingen die ik zie, die ik nu zie.

De Dalai Lama kijkt langzaam om zich heen. Stilte.

Alles wat ik zie lijkt te hangen.
Ik kan niet langer zwijgen, ik moet steun bieden aan hen die achterblijven op het pad.
De behoefte om op te stijgen, ver van alles wat hier is, dringt zich aan mij op, aan mij nota bene.
De benen loslaten, even maar. Gewichtloos rond de aarde zweven.
Afstand nemen. Maar alles zit in mij.

Van binnen moet ik afstand nemen, kan ik dat. Ik moet troost bieden aan hen, die pas na hun dood op kunnen stijgen naar lichtere plaatsen.

Keesje: Ik ben schor. Ik krijg het niet voor elkaar. Hij laat zich niet troosten, die man. Hij laat het niet gebeuren. Ik ben schor, ik ben er klaar mee. Ik ben kapot, je kunt me opvegen.

Kaatje: Stel je niet aan. Ik ruk je koppetje eraf. Nog één zo'n opmerking en ik word je dood.

Keesje: Piss off.

Kaatje: Hij wordt langer, hij staat op. Zijn benen zijn gegroeid, zijn hoofd lijkt opgeblazen. Een mandje eronder en een vlammetje en hij stijgt op. Luchtballon.

Keesje: Daar gaat ie. Hij is opgestaan. Hij lijkt op mij. Zo gracieus. Zo kaal.

Kaatje: Ongetroost. Net als ik. Ik laat mij ook niet troosten, te verknocht aan het water in mij.

Dalai Lama: Ik laat de harde schreeuw om hun monden smelten, als zoet waterijs wegstromen. Ik bid warme zon op hun huid, troostend licht op hun donkere haren, met hun rode glans van geronnen bloed.
Ik bid dat zij licht kunnen vertrekken.
Ik kan het geweld niet terugdraaien, niet ongedaan maken, dat kan ik niet.
Ik trek de lange messen niet uit hun ruggen, ik laat de metalen pinnen niet door hun voorhoofden weer naar buiten glijden. Ik zet hen niet op de grond, ik trek hen niet hun sandalen weer aan, ik laat hen niet achteruit terug rennen naar een veilige schuilplaats.
Ik laat hen niet spelen met boobytraps en zelfgemaakte poppen, ik laat hen niet geboren worden in een ander land.
Ik bid voor vergeving.
Vergeef mij mijn onvermogen, vergeef hen hun overgave, vergeef de daders hun daden. Vergeef hen hun woede.
Vergeef mij. Ik vergeef mij.

Keesje: Wat een wijsheid, wat een gekte.

Kaatje: Hij heeft me gehoord! Hij heeft me gehoord! De zon! De zon!

Keesje: Nu gaat ie echt, daar gaat ie. Leen me wat tranen, laat me huilen om zijn vertrek.

Kaatje: Sorry, alles bevroren, zo hoog hier. Verdomme! Hij stijgt op!
We staan droog. Lege handen.

Keesje: Niet weggaan! Niet weggaan!
Daar gaat ie.
Zo gracieus, zo kaal.

5. Hang in there/Hangouderen

*Kaatje en Keesje zitten in een ouderwets winkelmandje van metaal met een oranje handvat, tussen natte kassabonnetjes en een paar verlaten bruine worteltjes in.
Het mandje ligt op zijn kant naast een metalen bankje. Er komt een taxibusje opgereden.*

Kaatje: Daar zal je ze hebben! Inpakken en wegwezen. Een bus vol rimpels.

Keesje: Ze komen hun skeletten uithangen. Hun gekrompen hoeveelheid vlees laten rusten.

Kaatje: Daar komen ze, met hun zacht wuivende onderkinnen in de aanslag.

Keesje: Oud. Stokoud.

Kaatje: Kijk uit, ik voel de zachte bries van dode lucht al langs mijn kale koppetje strijken.

Keesje: Ik voel een druppel. Het begint te regenen, grauw water.
Hun armen als slappe takken hangend aan hun broze skelet.

De achterklep van de bus gaat open met een brommend geluid, een groep hangouderen rijdt in hun elektrische wagens van de schuine klep af. De wagens zijn gecamoufleerd met groene lappen. Ze schreeuwen.

Hangouderen: Hier komen we, houd ramen en deuren gesloten! Pas op uw ledematen dames en heren. En al het andere wat uitsteekt! Vroemmm vroemmm!

De hangouderen rijden tot naast het metalen bankje. Blijven schreeuwen.

D'r uit geflikkerd! We zijn d'r uit geflikkerd!

Onze koffies nog maar halverwege de kopjes, onze suikerzakjes nog halfvol, onze roerstaafjes in de aanslag! Appelstaven nog in hun kartonnetjes, onaangeroerd. Ongedronken, ongepraat, onuitgewisseld, onheus bejegend.

D'r uit geflikkerd! We zijn d'r uit geflikkerd!

Als honden de straat op geschopt, als de eerste de beste armoedzaaier, niet eens een doggybag voor de restjes!

Wij komen daar al jaren, al vijf jaar twee keer in de week, op dinsdag en donderdag. Maandags zitten we bij de bouwmarkt in de Gardener's corner.

Tussen de zakken potaarde, want daar is het tweede kopje mooi gratis tot elf uur. Woensdags huishulp en vrijdags op grafbezoek bij onze geliefde mannen en vrouwen, beetje de letters schoonmaken, de bladeren weggeven en de plastic plantjes water geven.

Wat doen we? Wat doen we? Wat doen we?

We staan op straat, we staan buiten! D'r uit geflikkerd! We zijn d'r uit geflikkerd!

Die man, hoe die daar stond met zijn grote snor gloeiend van hedendaagse arrogantie. Met zijn merkpetje achterstevoren op zijn bezopen kop.

Nooit iets gezegd, nooit iets gewaarschuwd, nooit eens gevraagd of het misschien wat zachter kon!!

Kaatje: Te veel, te hard, te oud.

Keesje: Eruit geschopt, net als wij. Aan de rand van de stoep gezet.
Vuilnisbaksoortig. Arme wij, arm uitschot. Remi.

Kaatje: Verdomme, je hebt gelijk, verdomme.

Keesje: Op de barricaden!

Hangouderen: Op zaterdag en zondag zitten we hier buiten, op deze metalen bank, omdat we niet meer naar binnen mogen, het centrum in, waar het warm is en waar zachte muziek uit de speakers klinkt! Waar mensen voorbij lopen met kinderen, die met tassen sjouwen groter dan zichzelf! Enorme plastic tassen vol volautomatische cadeaus!
Maar daar hebben we nog wat te kijken tenminste.
Een rel was het! Een maand geleden! Met brandweerspuiten hebben ze ons het winkelcentrum uit gespoten, onze kleren helemaal doorweekt, onze watergolven ter ziele verziekt! We hoesten er nog van! En de mensen stonden er schaapachtig omheen te kijken!

Kaatje: Omstandereffect, kuddedieren.

Keesje: Geen poot, geen poot verdomme. Koekeloeren.

Hangouderen: Ze staken geen poot uit.
Een dag later kregen we excuses van de commandant: verkeerd gecommuniceerd, sorry mevrouw tjemeneertje!
Dachten dat het om een groep hangjongeren ging, laatste waarschuwing!
En nog een dag later kregen we thuis een vrolijk gekleurde brief met een foto van een bejaard echtpaar, naast elkaar op een houten bankje voor een authentieke cottage met dartelende bloemen en vogels om hen heen.
Daaronder in koeienletters de tekst: "VANAF HEDEN VERORDENT DE GEMEENTE- bij deze vertegenwoordigd door burgemeester en wethouders- U EN ALLE 65PLUSSERS WOONACHTIG IN DEZE GEMEENTE, HET OVERDEKT WINKELCENTRUM GEDURENDE HET WEEKEND NIET TE BETREDEN TUSSEN NEGEN UUR NUL NUL EN ZEVENTIEN UUR NUL NUL.
TER COMPENSATIE NODIGEN WIJ U VAN HARTE UIT, PLAATS TE NEMEN OP DE DOOR HIERBOVEN GENOEMDE GEMEENTE HIERTOE SPECIAAL GEPLAATSTE COMFORTABELE BANK AAN DE VOORZIJDEN VAN EVENEEENS HIERBOVEN GENOEMD PAND."

Keesje: Zwart metaal met gaatjes, lekker comfi ja.

Kaatje: Hollandse twentyfour/seven. Vierentwintig uurservice op maat.

Keesje: Precies als ons mandje, gaten in je ruggetje, striemen in je kont.

Kaatje: Tocht op je blaas, een onafgebroken stroom van pies op de tegels.

*De hangouderen hebben zich in een rij opgesteld, scootmobiel naast scootmobiel.
Ze schreeuwen steeds harder.*

Hangouderen: En nu zijn we dus uit de Mac geflikkerd. D'r uit geflikkerd!
We zijn d'r uit geflikkerd! Wat moeten we nu?
De hele week in de kou zitten, hier buiten op de tocht, met uitzicht op de
aftandse schutting van de Chinees??!
Ze zeggen dat wij de orde verstoren, dat we troep maken en lawaai.
We zullen ze eens laten zien hoe dat werkelijk is: de orde verstoren!
Wat werkelijke troep en lawaai voor de maatschappij kan betekenen, we
komen eraan, burgemeester!

Kaatje: Yes! Ze gaan die shopping mall naar zijn mallemoer rijden!

Keesje: Hup oudjes hup! In beweging die botten. Span maar aan die lubberende
spierflapjes: gassen met die bak! Maak plaats voor ons verschoppelingen!

Hangouderen: We laten ons niet achter de geraniums opsluiten, we komen eraan!!!

Kaatje: Moet meteen weer piesen, wat een opwinding, wat een actie!

De hangouderen schreeuwen nu door een megafoon:

Hangouderen: Dames en heren, hier komen we, houd ramen en deuren gesloten!
Pas op uw ledematen en al het andere wat uitsteekt!
Vroemmm vroemmm!
Zijn we er klaar voor? Laat die motoren ronken!
Klaar voor de start: HIER KOMEN WE!!!!

*Ze rijden met hun elektrische wagens recht op het bankje af, rijden er tegenaan, weer achteruit en er weer tegenaan,
hun scootmobielen als tanks. Ze zingen de Marseillaise.
Als het bankje omver ligt, rijden ze over het winkelmandje heen, verder in de richting van de glazen draaideuren
van het winkelcentrum.*

lawaai

Keesje: Mmpfff... wuk kan mwe nie bwewegen, mwun gefwicht ssss mwelemwaal
mwingedwukt. Mwingefwukt. Kwaatje? Kwaatje fleef je mwnog?

lawaai

Kwaatje? Fwoor je mwuh?

lawaai

Kwaatje! Kwaatje, wuk woor je nie, flaat wat fwan je fworen, Kwaatje!
Keesje raakt in paniek en begint te huilen.

Kwaatje! Kwaatje! Kwaatje! Zweg wwiets alsjebwiehieleffft!

lawaai

Kaatje: Ffffwedomme.

Keesje: Kwaatje! Je fleeft mwnog, hoe fwoel jij wje?

Kaatje: Ik dwenk fjoeger pwjaatte ik mwakkelijker. Kwan je mwel wheel gwoed woren twouwens.

Keesje: Wuk jou ook. Wuk jou ook, Kwaatje.

Kaatje: Mwisschwien mwoete we mwulp rwoepen. Utdweukmwulp.

Keesje: Mwaar wie gwaat wons woren?
Wet hwele mwinkelcentwum ssss njaar de knwoppe.

Kaatje: Swiwenes, pwaniek. Wlaten we hut twoch pwobworen. Mmwulp! Mmwulp!

Keesje: Fffwelp! Ffffwelp!

stilte

6. Play with me/Meisje

Kaatje en Keesje liggen onder de voorkant van een auto. Ingeklemd tussen de bumper en de stoeprand.

Keesje: Ach pokke. Pokke pokke pokke. Daar lig ik weer. Klem. Klem met mijn kop. Ach nee hè. Waarom ik waarom ik nou?

Kaatje: Verdomme. Ik lig klem. Ik ook. Klem met druk op mijn blaas. Ik ga het niet houden zo, ik hou het niet. Ik ga piesen tot ik erbij neerval. Verdomme jij ook. Met je koppetje, je mooie koppetje. Daar ga je. Tranen met tuiten.

Keesje (*mechanisch*): MA-MA. MA-MA. What the- ?

Kaatje: Wat heb jij, wat heb jij nou? Wat was dat voor gek geluid?

Keesje: MA-MA. LOVE YOU. LOVE YOU. MA-MA. What the-? Pokke pokke, MA-MA. Out of control. Ik ben out of control.

Kaatje: Wat gebeurt? Slaat je koppetje op hol? Zie je, daar ga je!

Keesje: LOVE YOU. Hè nee getver, ik ik mijn voetje zit klem, ook mijn voetje zit klem. Drukknop. Drukknop zit klem. En mijn hand. Mijn handje. Ik dacht batterij dood, die batterij is al lang dood. MA-MA MA-MA MA-MA LOVE YOU LOVE YOU. Gebruiksaanwijzing. Hulp van buiten. Nee hè pokke pokke. Dat dit mij nou nog moet gebeuren. Toch nog.

Kaatje: Wat doe ik? Wat kan ik doen? Waar is die gebruiksaanwijzing? Wat kan ik voor je doen?

Keesje: MA-MA MA-MA MA-MA MA-MA LOVE YOU MA-MA LOVE YOU LOVE YOU LOVE YOU....

Kaatje: Ja, nou weet ik het wel, hou d'r maar weer mee op. Op hol jij, je bent vierkant op hol. Wat een slijmtekst. Wie verzint zoiets, verdomme, wie doet dat? Wie doet ons dat aan?

Keesje: MA-MA Ons? Ons? Ben jij soms out of control? LOVE YOU, help er moet iets gebeuren, ik verlies mezelf, mijn eigen stem, voice-over MA-MA merde.

Er loopt een pubermeisje langs, op hakjes.

Keesje: MA-MA. MA-MA. LOVE YOU. Hulp! Er komt hulp langs. Een meisje is het. Het is een meisje. Met benen als varkenspootjes, maar dat geeft niet, dat geeft niks.

Kaatje: Wat een poten zeg. Wat een poten! Leuk rokje. Maar wat een poten!

Keesje: Hulp van buiten. Bevrijdingsfront. LOVE YOU.

Het meisje praat alsof ze tegen een baby praat

Meisje: Hee. Poppie. Poppetje. Moet je huilen. Moet je huilen? Wil je naar je mammië toe. Mammie toe. Ja. Ja. Ja.

Keesje: Ja! Nee! *LOVE YOU* Ik bedoel ik ben niet gek, ik ben niet achterlijk. Zet me uit. Haal die batterij uit mijn rug alsjeblieft. Dan maar een gat, een open ruggetje. Duizend keer liever een open ruggetje. *MA-MA* Ik ben mezelf niet zo. *MA-MA*

Kaatje: Nee, je bent jezelf niet zo. Zo ken ik je niet. Is dit wie jij bent, bent geweest? Vroeger? Toen je nog in een doos met een plastic venster zat? Claustro. Ik weet niet wat ik met je moet. Wat ik met je moet verdomme, zo out of reach verdomme, zo ken ik je echt niet.

Meisje: Poppie poepie schatje toch, moet je huilen? Moet je huilen? Met je kleine oogjes en die billetjes. Met je blote billetjes, zal ik jou eens lekker knijpen in die lekkere billetjes van je? Hap, ik bijt er een stukje uit, een stukje uit je bil. Mmmmm wat een lekkere billetjes heb jij, hap hap. Ik eet je op ik eet je op.

Kaatje: Ook dat nog verdomme. Lunatic met d' r korte varkenspootjes. Hap hap weg dat spek.

Keesje: Kaatje Kaatje *LOVE YOU LOVE YOU*

Het meisje tilt Keesje op.

Kaatje: Kijk nou, wat ziet mijn oog? Ze heeft maar één arm! Hee, zie je dat, Kees? Ze heeft één arm en een lege zwarte mouw. Camouflagekleur, ik had het niet gezien.

Meisje: Kom maar, kom maar met het vrouwtje mee. Kom maar bij mama, kom maar bij je mama ja. Ja. Ja. Zo, goed zo. Braaf zo. Ja. Shhh. Shhh. Niet meer huilen. Stil maar. Stil maar. Je bent veilig bij je mama nu. Shhh. Shhh. Toe maar, zeg dan *MA-MA MA-MA*. Moet ik je weer in je billetjes bijten? Hap! Zeg maar, zeg dan: *MA-MA*.

Keesje: Murw. Ik ben stil ineens. Batterij, stuiptrekking. Ik ben gered.

Meisje: Hee, wat is dat nou? Wat is dat nou? Ben je je tongetje verloren? Hee, ben je je tongetje verloren? Met je lieve mondje. Mét je lieve mondje.

Het meisje schakelt over naar haar gewone stem.

Zeg dan. Zeg dan. *ZEG DAN! LOVE YOU MAMA!*
Wel luisteren naar mama hè. Wel goed naar mama luisteren.

Mama is de baas. Anders wordt mama verdrietig. Dan gaat mama huilen, hoor.
Wil je dat? Wil je dát soms? Zeg maar *LOVE YOU*. Toe dan.

Het meisje schakelt weer terug naar kindstem.

Ga eerst maar zitten, ga maar zitten. Op je lieve billetjes, op je lieve billetjes. Gaat mama hier ook zitten. Ja! Tegenover jou.
Kijk mama eens recht in de oogjes. Kijk eens, kijk mama eens aan!
Wat is dat nou? Wat is dat nou?

Het meisje schakelt weer naar haar gewone stem

ZEG DAN! ZEG HET!

Kaatje: Verdomme. Wat doe ik? Ik kan er niet bij. Lig voor pampus verdomme.

Meisje: Wat is dat nou? Laat je mama in de steek?
Dat is niet zo lief van je hè. Dan zal mama jou op je kop moeten geven.
Mama moet jou op je kop geven als je niet luistert.
Rotkind. Je bent een rotkind. Een lelijk rottig rotkind.
Ik haat je. Ik haat je. Ik geef je straf.
Ga maar liggen.
Zo, met je gezicht naar de muur en dan ga ik je straf geven. Zoals je verdient.
Steek je been maar naar achter. STEEK JE BEEN NAAR ACHTER, zeg ik toch!

Ze rukt aan het beentje van Keesje

Ik ben bang dat ik je been moet verwijderen. Ik móet je straf geven.
Had je maar moeten luisteren naar mama met je lieve oortjes (*schakelt naar kindstem*) met die lieve oortjes, mét die lieve oortjes, ja.
(*schakelt weer terug naar gewoon*). Alle kinderen moeten luisteren naar hun mama's, altijd, anders loopt alles in het honderd.

Kaatje: Een zootje, het is een zootje. Kees! Keessie!

Keesje: Ik lig op mijn buik. Kan niet draaien. Had ik maar. Was ik maar.

Meisje: Ik ga je been eraf halen. Dat doet misschien een beetje pijn, dat kán een beetje pijn doen soms.

Ze draait het beentje van Keesje eraf.

Keesje (*gilt van pijn*): AAAAAAAAAAHHHHHHHHH!

Kaatje (*huilend*): Kees. Kees. Auw Kees wat een pijn. Denk maar aan mij. Denk maar aan Björk. Denk maar aan Björkie, Kees. Zal ik voor je zingen?
(*zingt*) I will take the sun in my mouth. Hoor je me?
I will take the sun in my mouth.

Meisje: Zo. Dat is gebeurd. Dit is je straf.

Kaatje: Wraak! Het is vuile wraak!

Meisje: Had je maar beter moeten luisteren naar mama. Draai je maar weer om.
DRAAI JE OM zeg ik.
(weer als tegen een baby) Hee, moet je huilen, moet je nou huilen poepie?
Och, och toch, moet je dan zo huilen, jochie?
Kom maar bij mama, kom maar. Kom maar. Toe maar, huil maar. Zal mama je troosten? Och toch, jochie toch, goed zo. Goed zo, huil maar.

Keesje: Mijn been! Mijn been! Mijn been! Mijn been! Mijn been! Mijn been!

Kaatje: Je been! Je been! Je lieve beentje. Je hebt van die lieve beentjes jij.
Het komt goed, alles komt altijd goed. Heus.
Heus, ik ga je helpen. Heus.

Keesje: Maar mijn been! Mijn been!

Kaatje: Shhh, shhh rustig maar, Keessie, denk aan iets anders. Je moet aan iets anders denken.

Keesje: Aan wat? Aan wat moet ik denken? Amputatie. Ik weet niet aan wat!

Kaatje: Baby-orka?

Keesje: Troost me troost me. Mijn been!

Het meisje praat weer met haar gewone stem.

Meisje: Zo. Klaar.
Grote jongen, je bent een grote jongen. Niet meer huilen nu.
Zeg maar hardop: eigen schuld, dikke bult.
Jij moet dus je eigen schuld op je nemen, jongen, want mama doet dat ook, niemand anders kan dat voor je doen. Alleen jijzelf.
Zeg dan. Ei. Gen. Schuld. Dik. Ke. Bult!
Zeg dan, rotkind. ROTKIND!
Je luistert niet naar mij, je bent een slecht kind. Ik heb niks aan jou.
Mama geeft jou alles en jij geeft mama niks. Niks krijg ik van jou.
Helemaal niks. Nada. Noppes. Nul.
(Schakelt weer naar kindstem) Ach jochie toch.

Keesje: Ik kan niet.

Kaatje: Ik hou van je.

Keesje: I love you. Echt. Met mijn eigen stem. Met mijn eigen hart.

Kaatje: Ik weet het, ik ken jou toch.
Verdomme daar ga ik weer. Sorry.

Meisje: Ik ben het zat. Ik ben jou helemaal zat. Dat getreiter van jou.
Je haalt me het bloed onder de nagels vandaan. Ik ben je zat.

Je bent een slecht kind, een in-en in slecht kind.
Ik neem je mee naar huis en daar ga ik je onder de kraan houden
Ik moet je onder de kraan houden, want je luistert niet. Je doet niet wat ik zeg.
Ik hou je onder de kraan. Ik hou je onder de kraan.

Keesje : MA-MA MA-MA. What the ? LOVE YOU.

Het meisje praat weer als tegen een baby

Meisje: Dat is lief. Ja ja ja ja, goed zo! Goed zo.
Je bent lief met je lieve stemmetje. Goed zo, braaf ja. Mama is lief hè?
Mama lief, kindje lief. Toe maar, ga maar slapie doen, toe maar ja.
Doe je oogjes maar dicht.

Ze dunkt de ogen van Keesje dicht en legt hem weer naast Kaatje

Kaatje: Adem in. Adem door je huid. Verroer je niet.

Keesje: Nee.

Meisje: Mama gaat nu werken. Want mama moet geld verdienen. Anders hebben wij
geen brood op de plank. Er moet toch brood op de plank komen.
Braaf. Ga maar braaf slapen zo. Slaap jij maar, dan gaat mama geld verdienen.
Dag hè? Daag! Ik ben weg hoor!

Ze loopt weg en komt weer terug

Ik ga nu echt hè? Ik ben weg hoor.
Ik ben nu echt weg hoor. Daag. Daag. Ik ben weg! Dag hoor!

Kaatje: Wég!

Meisje: Daag, tot vanavond, poepie, poepchinesje!

Ze geeft Keesje een kusje en loopt weg. Ze draait zich nog eenmaal om en zwaait met haar lege mouw.

stilte

Keesje: Ik ben leeg. Ik ben dood. Ik ben droef.

Kaatje: Weg. Ze is weg. Varkenspoot.
Zag je dat, verdomme, die arm? De one armed girl, gewapend met haar
onschuld. Varkenspoot kutwif.

Keesje kreunt

Wil ik je aaien? Ik houd ervan om je te aaien, dat weet je toch?
Ik aai graag.

Keesje: Nee, geeft gevoel van waar. Niet aanraken, wil niet dat het waar wordt.

Kaatje: Wil ik voor je zingen?

Keesje: Beter van niet nu. Beter van niet. Ben half, ben weg.

stilte

Kaatje: Keesje?

stilte

Keesje?

Ben je daar nog? Met je koppetje?

Met je lieve koppetje?

Keessie. Keessie met je mooie koppetje, je hebt zo'n mooi koppetje Kees.

7. Rebirthing/Geboortewinkel

Kaatje en Keesje liggen in de etalage van een tweedehands speelgoedwinkel. Tegenover de geboortewinkel. Hun hoofdjes tegen het raam gedrukt.

- Keesje: GEBOORTEWINKEL. Ik lig op mijn open ruggetje.
Ondersteboven staat er TEKNIWELROOBEG. De wereld op zijn kop.
- Kaatje: LEKNIWETROOBEG. De wereld achterstevoren.
Kon ik maar even mijn leven achterstevoren leven. Terugspoelen naar veilig.
Naar het begin.
- Keesje: Basispakket veiligheid, wil je dat? Zou je dat willen? Terug naar af. Pré?
- Kaatje: Ja. Dat wil ik wel. Jij niet dan?
- Keesje: Weet niet, weet niet wat dan gebeurt, misschien hetzelfde. Alles opnieuw beleven?
Nee, dank je feestelijk.
- Kaatje: Verdomme.
- Keesje: Ik zie een ondersteboven vrouw met een bolle buik en een stoep bovenop haar
voeten. Schreeuwerige bolle buik in een ieniemienie te klein jurkje.
Cellulitishoogte. Geen gezicht.
- Kaatje: Straks glipt die baby er nog uit, fontanelletje op de stoep oeps.
- Keesje: Loopt op haar hoofd. Oh nee, ze gaat de lekniwetroobeg binnen. Stop de
persen!
- Kaatje: Te laat, daar gaat ze, haar rokje blijft tussen de deur steken.
- Keesje : Dat kan niet! Ieniemienie toch?!
- Kaatje: Is niet, grapje. Ze is doorgelopen, gaat huisdeur binnen.
- Keesje: S.o.s. komt er nog één aan. Ondersteboven vrouw met bolle buik. Rood met
witte stippen. Stapt uit de auto, met haar buik zacht bonkend tegen het stuur.
Lage hakjes.
- Kaatje: Ze huilt. Totaal hormonaal. Verdomme komt ze onze kant op?
Hakje, kindje, ventje, huisje, sokjes. Totaal hormonaal allemaal.
- Keesje: En nóg één!
- Kaatje: Waar waar waar? Zie niks waar dan?
- Keesje: Voor mij links, dus waar dat voor jou is vanuit mijn positie dat weet ik
niet.
- Kaatje: Verdomme traceren. Links rechts verdomme. Ja! Vizier.
- Keesje: Zachte handen aan het stuur.

Kaatje: Pafferige glimlach. Het lijkt alsof ze vliegt, haar wielen los van de aarde. Ultiem gelukkig die. Die wil ik.

Keesje: Kijk dat fietsstoeltje voorop.

Kaatje: Zie geen stoeltje, niks. Waar dan jij. Ondersteboven verzonnen zeker.

Keesje: Getekend in de lucht. Zie je? De contouren van wat later een zitje zal worden, getekend in de lucht met een potlood van hoop.

Kaatje: Ja, ik zie het ook verdomme. Verdomme Kees, wat poëtisch jij. Wat mooi gezien.
Een zitje van blauwe lucht. Ze stappen af, zij en haar buik. Als dat maar goed gaat.

Keesje: Ze zakt bijna door haar hoefjes. Die.

Kaatje: Help, nou moet ik ook weer huilen, ik. Verlang ineens zo erg naar terug. Naar donker en wiebelen.

Keesje: Wat heb jij toch een fantasie, hoe kan jij nou verlangen naar vruchtwater? Fabrieksprodukt jij. Lopende bandwerk.

Kaatje: Kop dicht, of ik stuur je terug naar niks, naar die bak met rommel. Loser jij, verdomme ik kan niet stoppen nu. Lekkage.

Keesje: Totaal hormonaal.

Kaatje: Hou je kop, kind van niks. Met je ene poot. Onaantrekkelijk tweedehands.

Keesje: Twee stuks binnen nu. Wat gebeurt? Kijken door het raam. Kan jij kijken door het raam?

Kaatje: Verblind door tranen ik.

Keesje: Focus. Daar!

Kaatje: Ik zie ze! Ik zie ze.

Keesje: En numero drie gaat naar binnen, deurgeklingel.
Gespot! Die is voor mij!
Kekke broek met kaftan, laatste zomerdag.
Nog even en dan gaat er een omslagvest omheen en een dikke wollen winterjas, mmmmmm. Beautiful.

Kaatje: Baliedame, er staat een baliedame achter de geboortebalie. Ze heeft dure lippenstift op haar gekreukelde mond.

Keesje: Wat zegt ze, wat zegt ze?

Kaatje: Liplezen, ik ga liplezen.

Vrouw 1: Goedemorgen.

De baliedame praat als een pop, mechanisch geluid, zeer opgewekte toon en haar bewegingen zijn afgemeten.

Baliedame: Goedemorgen. Welkom bij de geboortewinkel, voor al uw geboortes. Rebirthing niet inbegrepen, maar eventueel als pakket verkrijgbaar. Wij hebben verschillende geboortes voor u in de aanbieding. Zal ik ze even voor u op een rijtje zetten?

Vrouw 1: Nou, ik wilde eigenlijk...

Baliedame: We hebben de nageboorte, de ellenlange geboorte, de eruit voor je het weetgeboorte, de stuitligging oude variant, stuitligging nieuwe variant, de te vroege geboorte, de tweede geboorte, de primaire geboorte, prima geboorte, de enigszins ingescheurde geboorte, kunnen we ook ingeknipt van maken, eventueel zelfs een totaalruptuur, met bijbetaling en helaas, je hebt perverts, ook op ons gebied: de misgeboorte. Deze laatste is vanzelfsprekend exclusief BTW, maar u krijgt er een gratis knuffel bij en een waardebon t.w.v. maar liefst 25 Euro. Tot een jaar na aankoop geldig.

Ze glimlacht mechanisch

Wettelijk ligt één en ander nog een beetje gevoelig, maar de bedoeling is om een hele keten van geboortewinkels op te richten door heel Nederland en mogelijk ook in Scandinavië. Of we voorlopig voldoende geïnformeerd zijn?

Vrouw 1: Nou, ik wilde eigenlijk nog...

Baliedame: Prima hoor, gaat u gerust uw gang.

Ze geeft een beslist knikje en drukt vrouw 1 een prijsfoldertje in de hand.

Vrouw 2: Mag ik u misschien.....

Baliedame: De geboortes die u bij ons aan kunt schaffen zijn inderdaad niet bepaald goedkoop. Wij richten ons dan ook op de middle-tot upperclassconsument. U begrijpt dat het hier natuurlijk om unieke producten gaat. Uniek op de prenatale beurs. Salesgewijs is het een hele hit aan het worden, een echte hit, een hitje.

Vrouw 2: Maar mag ik misschien vragen.....

Baliedame: Zelfs overzees hebben we bekendheid verworven. Een snel groeiende markt. Regelmatig komen er bussen met Amerikanen de straat in rijden om hier hun geluk te vinden.

Kaatje: Te kopen zal ze bedoelen. Wijf. Etalagepop. Eén van ons, maar ook weer niet.

Keesje: Pffff Amerikanen! Ja! Buy yourself an unborn baby and be happy.

Kaatje: Ik stond altijd naast Baby Born op de plank. Amerikaans concept. Griezelpop.

Vrouw 3: Goedemorgen.

Baliedame: Goedemorgen. Welkom bij de geboortewinkel, voor al uw geboortes. Rebirthing niet inbegrepen, maar eventueel als pakket verkrijgbaar. Wij hebben verschillende geboortes voor u in de aanbieding. Zal ik ze even voor u op een rijtje zetten?
We hebben de nageboorte, de ellenlange geboorte, de eruit voor je het weetgeboorte, de stuitligging oude variant, stuitligging stuitligging stuitligging stuitligging stuitligging stuitligging stuitligging.....

De baliedame kan niet meer stoppen, ze blijft herhalen

Vrouw 3: Gaat het, mevrouw? Mevrouw? Ik wilde u eigenlijk iets vragen in verband met de nogal korte termijnplanning waar mijn man en ik, vanwege ons huwelijk, helaas aan vast zitten, begrijpt u? Begrijpt u mevrouw?

Baliedame: Stuitligging stuitligging stuitligging stuitligging.....etc.

Vrouw 3: Mevrouw, kan ik iets voor u doen? Wil ik mijn man erbij halen, mevrouw, weet u zeker dat het wel goed met u gaat?

Vrouw 1: Wat gebeurt er?

Vrouw 3: Ze loopt vast, geloof ik.

Vrouw 1: Glaasje water? Zal ik? Ik haal even een glaasje water.

Vrouw 2: Wat is dit? Dit gaat niet goed! Dit ziet er helemaal niet goed uit! O nee, wat verschrikkelijk, wat verschrikkelijk, ik kan hier niet tegen, wat afschuwelijk. O mijn god wat afschuwelijk. Het is rampzalig. Wat erg.

Vrouw 3: Kunt u misschien een ambulance bellen?

Vrouw 2: O nee, o nee dat is verschrikkelijk.

Vrouw 1 komt terug met glaasje water

Vrouw 1: Ik bel wel even. Kan één van jullie mond op mond? Het lijkt haast of ze er in stikt!

Vrouw 2: O jee o nee stikken? Nee, ze stikt toch niet? Verschrikkelijk, ik kan dit niet aanzien, echt niet. Dat ik dit nou net moet meemaken. Wat afschuwelijk, wat erg, wat afschuwelijk, verschrikkelijk. Nee, ik kan hier echt niet tegen, echt niet. Wat een verschrikking dit.

Baliedame: Stuitligging stuitligging stuitligging stuitligging.....etc.

Vrouw 3: Mevrouw? Hoort u mij, mevrouw?

Kan ik iets voor u doen? Er komt een ambulance naar u toe, maakt u zich maar geen zorgen, zij helpen u zo weer op de been. Hoort u mij?

Uw lippenstift is helemaal uitgelopen, laat mij maar even.

Vrouw 3 baalt met een zakdoekje lippenstift van de kin baliedame.

Intussen verlaat vrouw 2 overstuur de winkel.

Keesje: Daar heb je die jankerd weer! Ze komt naar buiten! Een wolk van hormonen.
Ze huilt nu echt.

Kaatje: Wat is er gebeurd? Waar gaat ze naartoe, ik wil haar achterna, springen en vasthouden. Klampen aan haar buik! Te laat, verdomme te laat.

Vrouw 2 loopt naar haar auto, maar plotseling steekt ze over en kijkt verschrikt de etalage van de tweedehandswinkel in.

Vrouw 2: Nee! Nee! Nee! Ik kan het niet aan! Ik kan het niet aan! Mijn hersens slaan op hol. Ik zie niet wat ik zie. Wat gebeurt, gebeurt niet echt, alleen in mijn hoofd. Houvast houvast houvast houvast houvast.....
Babies in een etalage. Als jonge poesjes in een dierenwinkel. Ik kan het niet aan.

Kaatje: Sla het raam dan in. Sla het raam in! Toe maar! Neem me mee.
Toe dan mevrouw, ik wil u ook! Ik wil ook houvast houvast, hou me maar vast!
Samen. Thee. Koekje. Tuin. Gras. Wasmolen.
Een zolder met zacht licht en balken. Mijn boterhammen al gesmeerd, met een extraatje. Mandarijntje ofzo.
Dan geeft u mij ongevraagd een warme chocomel met slagroom.
En u vraagt: En een speculaasje? En een speculaasje, antwoord ik. Comfort food.
En handige klusjes! Ik kan een heleboel handige klusjes voor u doen.
Alstublieft mevrouw, sla die ruit in! Volg uw hormonen. Doe het!
De geur van cv. Van schone was. Van poezenvacht.
Opnieuw beginnen. Basispakket veiligheid.
Sla! Sla dan! Alstublieft mevrouw! Red mij!

Keesje: Kaatje, rustig maar, ze hoort je niet. Ze kan je echt niet horen.
Geen geluid. Geen zucht geen liedje, ze kunnen ons niet horen, echt niet.

Kaatje: Wél! Wél! Wél! Het moet. Ze moet me horen, dichterbij dan dit ga ik niet komen, nooit! As close as I can get verdomme. Ze moet me redden.
MEVROUW!

Keesje: Ik weet het niet. Weet niet wat ik zeggen moet. Kan je niet troosten, nu.
Grens over. Ik voel het ik weet het. We kunnen niet meer terug, we're stuck.

Kaatje: NEE! NEE! NEE! We zijn niet stuk. Verdomme. Ze moet die ruit inslaan. Ze moet die ruit inslaan, ze moet een baksteen pakken. Of zo'n bak! Mevrouw!
ER STAAN DAAR BETONNEN BAKKEN! DAAR! ACHTER U! Ze kan het, ze wil het net zo graag als ik. ALSTUBLIEFT!

Keesje: Kaatje, je loopt leeg, je loopt jezelf leeg zo!

Kaatje: Houd me vast! MEVROUW! Mijn hoofdje in het zachte vlees tussen uw borsten en uw buik. De lucht van snijbonen op uw schort. Hard katoen als troost.
U KUNT HET MEVROUW IK WEET DAT U HET KUNT!

Vrouw 2: Ik zie niet wat ik zie, ik zie niet wat ik zie. Ik kan het niet aan.

Keesje: Ze draait zich om, ik zie haar ondersteboven huilen. Tranen stijgen op.
Kaat. Te laat. Ze gaat. Daar gaat ze. Sorry.

Kaatje huilt

stilte

Kaatje: Ik. Wil. Het. Zo. Graag. Ik. Wil. Het. Zo. Graag. Keesje.

Keesje: Ik weet het. Ik zie het. Je verbaast me. Dat verbaast me.
Ik dacht dat ik jou alles was.

Kaatje(*huilend*): Je bent ook alles. Heel veel.
En je hebt het mooiste koppetje van de wereld Kees, daar kom je niet
meer onderuit.

Keesje: Stop met huilen, je moet stoppen nu. Je raakt leeg, je droogt op.
Stop maar met huilen. Wil ik je aan het lachen maken?

stilte

Ik wil je graag aan het lachen maken. Grapje, kusje d'r op en over.
Je hebt mij, je hebt mij toch? Je koppetje. Je aaibeest?

stilte

Toch?

Kaatje: Ik. Draai. Alles draait. Het lijkt of ik ook op mijn koppetje sta, hoe kan dat nou?

Keesje: Alles staat op zijn kop. Wij. Je moet stoppen met huilen. Flood. Watertekort.
Stuur je tranen terug.

Kaatje: Kan niet. Kan niet. Droog, ik droog op. Ben bijna droog.

Keesje: Bewaar één druppel nog. Nog eentje.
Eentje is genoeg. Laat me niet.
Er zijn nog twee buiken binnen, Kaatje.
Het kan nog, please.

stilte

Kaatje: Keessie. Het spijt me. Ik wou bij jou. Echt altijd bij jou.

Keesje: Ik weet het. Laat me niet.

Kaatje: Wil je zingen. Jij voor mij? Björk?

Keesje: Björkie.

*Keesje begint I will take the sun in my mouth te zingen, wordt haast onhoorbaar overgenomen door stem Björk.
De vrouwen komen naar buiten. De vrouw met de kaftan loopt langs de etalage.
Ze ziet Keesje liggen. Ze tikt tegen het raam.*

Vrouw 3: Jou ken ik. Jij lijkt op mijn pop van vroeger. Ik had vroeger ook zo'n negerpopje, net zo één als jij, maar dan in een nogal smakeloze jagersoutfit. Van de Sint gekregen. Ga je mee? Ga je met me mee, mannetje?

Keesje: Ja! Ik wil wel, ik wil wel ik wil wel, maar hoe?

Vrouw 3 loopt weg en komt terug met een baksteen. Ze slaat de ruit in.

Vrouw 3: Zo. En nu wegwezen hier. Als de wiedeweerga.

Keesje: Ze pakt me op. Daar ga ik. Tegen haar buik. Onder haar kaftan. De laatste zomerdag. Eindelijk herfst. Omslagvest en een warme wollen winterjas. Ik ga naar huis Kaatje. Ik ga. Ik laat je. Ik neem je tranen over. Beloof je. Home.

8. Release/Kaatje

Uit de boxen komt de stem van Kaatje.

Kaatje: De ultieme ontlading. Als huilen en klaarkomen tegelijk.
Zonder tranen, geen tranen meer voor mij. Alleen nog het water dat langs mijn
buitenkant stroomt.
Wolkenwater. Verzameld uit rivieren en zeeën en meren. Frisse douche.
Ik vlieg, ik stijg op. Ik ga op in de ruimte. Ik weeg niets meer, ik ben gewichtloos,
dunner dan lucht.
Zweef boven de poolcirkel, waar het noorden het zuiden raakt als vingertoppen
van verschillende handen.
Waar geen grens is tussen donker en licht, tussen sneeuw en ijs. Plastic en vlees.
Ik heb beneden, voor ik het wolkendek raakte, zoveel mogelijk ruimte verzameld,
door afstand te houden.
Stukjes ruimte gevangen. Nu laat ik steeds zo' n stukje nieuwe ruimte om mezelf
heen los. Pssjjt release, pssjjt release.
Ik stijg op als een duiker uit de diepte van de zee. Zacht, langzaam en ruim.
Moux, doux, gentle.
Geen verdomme meer, verdomme. Zwevend, transparant, drijvend, vloeiend en
fluisterend.
Ik heb wiekende vleugels van ruwe zijde op mijn rug, remake.
Ik maak gebruik van thermiek om op te stijgen. Geen druk, geen geduw.
Soms bots ik per ongeluk tegen een zeemeeuw aan. Koppie tegen koppie.
Kort en hevig: bevrijdend. Koppie tegen koppie, ik mis je Kees.
Daar ga ik, ik ontstijg mezelf. Ik ben er bijna. Ik ben er. Ik ben er.

*Uit de speakers klinkt 'Sun in My Mouth' van Björk.
Nog even valt de muziek stil.*

Kaatje: Nog even stil. Nog even, ik wil alleen nog even, dicht bij jou, nog even, nog
even.
Ik zou nu zelf wel in jubelgezang los willen barsten, maar ik houd nu eenmaal
van Björk, van Björkie.
Daar ga ik, de hitte dringt zich met zijn oranje gloed mijn zenuwstelsel binnen.
Ik adem nog één keer in (*ademt hoorbaar in*).

De muziek zwelt weer aan.

The End

**Songtekst/ Sun in My Mouth
- Björk**

*'I will wade out till my thighs
Are steeped in burning flowers
I will take the sun in my mouth
And leap into the ripe air alive
With closed eyes
To dash against darkness
In the sleeping curves of my body
I shall enter fingers of smooth mastery
With chasteness of seagulls
Will I complete the mystery of my flesh'*

Intertoys kwam tot stand dankzij een stimuleringsbeurs van het Platform Onafhankelijke Toneelauteurs, welke wordt gesteund door het FAPK en het VSB Fonds.

Many thanks to/Met dank aan:

Daphne de Winkel, voor haar improvisatie die mij tot de poppetjes en Catharina verleid heeft.

Ireland, Anam Cara, Sue, Eric, Mary, Ann, Jack, Tony for inspiration.

Papa, voor de printer op zondag.

Hans Hylkema en Marijke Giesbers, voor het lenen van het huisje in Friesland.

Jeroen Vanterheijden en Irene Kriek, voor het lenen van de auto.

Bas Beerendonk, voor de toneeltroostconsulten

Marian Boyer, voor haar support en alle Platformers, voor het delen van hun werkproces.

Siepie, voor het verdragen van mijn fysieke en emotionele afwezigheid ;-)

en

Marijn van der Jagt, voor je duidelijke en inspirerende feedback en je mooie haar.